

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi K. O.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2006 r., sygn. akt I 1 ACz (...)

w sprawie z powództwa J. F.

przeciwko K. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2008 r.,
zażalenia J. F. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 16 kwietnia 2008 r., sygn.
akt V ACz (...),

- 1) odrzuca zażalenie**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Pozwany K. O. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa J. F. o zapłatę zakończonej postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lipca 2006 r. o odrzuceniu jego apelacji.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 września 2006 r. oddalił zażalenie pozwanego wniesione na postanowienie Sądu Okręgowego. Podstawą tych postanowień był art. 130² § 4 k.p.c., który przewidywał odrzucenie środka

odwoławczego, nienależycie opłaconego, wniesionego w postępowaniu gospodarczym przez przedsiębiorcę bez wezwania do uiszczenia opłaty.

Przepis ten został uznany za niekonstytucyjny wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2007 r., w sprawie P 39/06, opublikowanym 29 grudnia w Dzienniku Ustaw Nr 247, poz. 1845.

W sprawie tej ze skargi o wznowienie postępowania, Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2008 r. uchylił własne postanowienie z dnia 26 września 2006 r. oraz postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 lipca 2006 r. oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3600 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania o nadto nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 10.545 złotych tytułem nie uiszczonej opłaty od skargi o wznowienie postępowania. Jako podstawę prawną orzeczenia Sąd Apelacyjny wskazał art. 401¹ k.p.c. w związku z art. 412 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na wymienione postanowienie Sądu Apelacyjnego powódka zarzuciła błędne uwzględnienie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego oraz bezpodstawne obciążenie kosztami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wznowione postępowanie zakończyło się prawomocnym postanowieniem o odrzuceniu środka odwoławczego. Uchylenie wymienionego postanowienia nie kończy postępowania w sprawie a jedynie otworzyło jedynie drogę do rozpoznania apelacji pozwanego. Wznowione postępowanie toczy się w dalszym ciągu.

Te uwagi są niezbędne albowiem przejście do następnego etapu postępowania zażaleniowego polegającego na ocenie zasadności zaskarżonego postanowienia zależy od stwierdzenia dopuszczalności wniesienia środka odwoławczego. Z brzmienia art. 394¹ § 2 k.p.c., który reguluje kwestie dopuszczalności składania zażaleń do Sądu Najwyższego na postanowienia Sądu drugiej instancji i jako najbardziej zbliżony do stanu faktycznego sprawy, mógłby mieć zastosowanie w sprawie wynika, że zażalenie przysługuje na te postanowienia Sądu drugiej instancji, które kończą postępowanie w sprawie. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że są to postanowienia Sądu drugiej instancji, które kończą sprawę jako pewną całość poddaną pod osąd (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1996 r. I CKN 7/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 31). Uprawomocnienie się tych postanowień zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty. Według tych kryteriów, postanowieniem kończącym

postępowanie w sprawie jest postanowienie o odrzuceniu apelacji ale nie będzie nim postanowienie uchylające odrzucenie apelacji.

Z jego wydaniem otwiera się droga do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty przez Sąd drugiej instancji.

Z tych względów należy przyjąć, że niedopuszczalne jest zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu drugiej instancji, wydane w toku wznowionego postępowania, uchylające postanowienie o odrzuceniu apelacji, które zakończyło prawomocnie dotychczasowe postępowanie.

Niedopuszczalność wniesienia środka odwoławczego pozbawia Sąd Najwyższy możliwości kontroli zaskarżonego orzeczenia w jakimkolwiek zakresie, także w odniesieniu do kosztów postępowania bez względu na to, czy przy orzekaniu zostały popełnione błędy albo czy istniały dostateczne podstawy do wydania rozstrzygnięcia o kosztach wznowionego postępowania.

Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c. i nie obciążył ją kosztami postępowania zażaleniowego.